

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τι είναι η ιστορία; Είναι η πλήρης αφήγησις των παρελθόντων γεγονότων. Ο ορισμός της λέξεως Ιστορία αλλάσσει πάντοτε αναλόγως του αντικειμένου, το οποίον πρόκειται να εξιστορήση τις. Τοιαύτη είναι η παρούσα περίπτωση. Δια τούτο δεν θα με κατακρίνη τις αν εις το πόνημά μου τούτο αναφέρω και γεγονότα, τα οποία ίσως δεν έχουσι καμμίαν σχέσιν με την ιστορίαν. Πράττω δε τούτο δια να καταστήσω το έργον μου μάλλον ευχάριστον και απηλλαγμένον της μονοτονίας, εκείνης μεθ' ης συνήθως γράφεται πάσα Ιστορία.

Είναι αληθές, ότι ανέλαβον να συγγράψω την ιστορίαν, την οποίαν ελάχιστα μέχρι σήμερον συνέγραψαν και την οποίαν όλος ο κόσμος σχεδόν αγνοεί.

Είναι δε τούτο αρκετά δύσκολον, διότι δεν υπάρχουσιν ειδικαί και ορισμένα πηγαί, αλλά πληροφοριαί τήδε κάκεισθε διεσπαρμένα και ουχί μεγάλου κύρους.

Δεν είναι υπερβολή αν είπω, ότι εις την εποχήν αυτήν, καθ' ήν οι χειρούργοι οδοντοϊατροί θεωρούνται επιστήμονες ως εκ των σπουδών τας οποίας είναι υποχρεωμένοι να κάμωσιν, πολλοί ολίγοι είναι εκείνοι, οι οποίοι γνωρίζουσι την ιστορίαν της.

Εν τούτοις πρέπει πας οδοντοϊατρός να την γνωρίζη δια να ηξεύρη οποίος ήτο ο οδοντοϊατρός άλλοτε και όποιος είναι την σήμερον. Τότε δε θα φροντίση να διαύση το μαύρον νέφος, το οποίον ίσως και τώρα ακόμη επισκιάζει τον οδοντίατρον και να γνωρίζη ότι έχει αντιπάλους φιλοψόγους, οι οποίοι ζητούσιν αφορμήν δια να επιτεθώσι εναντίον του και να ενθυμηθή ότι η εποχή των σαρλατάνων δεν είναι και πολύ μακράν ημών.

Ο Οδοντίατρος έχων υπ' όψιν την ιστορίαν της τέχνης του οφείλει να εμφυσήση εις εκείνον, ο οποίος προσέρχεται προς αυτόν χάριν θεραπείας, πάσαν εμπιστοσύνην, διότι ακόμη υπό πολλών ο οδοντίατρος θεωρείται ως εκριζωτής οδόντων απαραλάκτως, όπως ο ξυλουργός καρφώνει και ξεκαρφώνει τους ήλους.

Και ο ίδιος οδοντοϊατρός ενίοτε απατάται, νομίζων ότι η τέχνη του συνιστάτε εις το να εξεγάγει ή να τοποθετή οδόντας, εν ω η τέχνη του οδοντοϊατρού είναι σύνολον τι προσόντων και απαραίτητων επιστημονικών γνώσεων.

Ο σκοπός δι ου συνέγραψα το παρόν έργον δεν είναι μόνο να συσσωρεύσω διάφορα περίεργα ανέκδοτα, αλλά να υμνήσω και να κάμω τον πανηγυρικόν της τέχνης ταύτης η οποία τόσοσιν οφέλησε την ανθρωπότητα.

Επεχείρησα μα κάμω εν έργον ουχί αποκλειστικόν δια τον οδοντοϊατρον, αλλά εν πόνημα, το οποίον δύναται ευχαρίστως να αναγνωσθή υπό του κοινού.

Προσεπάθησα δε διά τρόπον τούτου να διαλύσω όλας τα απατηλάς ιδέας περί της τέχνης ταύτης και να καταστήσω γνωστήν την Ιστορίαν αυτής, η οποία δεν πρέπει να μείνη εις το σκότος. Η άγνοια της Ιστορίας αυτής δικαιολογεί κάπως την κακήν ιδέαν, την οποίαν έχει ο κόσμος δι' αυτήν, τοσούτον μάλλον καθ' όσον το έμφυτον της συσσωρεύσεως πλούτου, κατέστησεν ενίοτε την επιστήμην ταύτην (όπως και την ιατρικήν) απλούν εμπόριον.

Η πλάνη αυτή του κόσμου δικαιολογείται και εκ του ότι εξέλαβεν ως οδοντοϊατρούς εκείνους, οι οποίοι δεν ήσαν τοιούτοι.

Ολίγαι είναι οι επιστήμαι εκείναι αίτινες δικαιούνται της ευγνωμοσύνης του ανθρώπου ως λ.χ η ιατρική, η χειρουργική και η εκ τούτων προκύψασα οδοντοϊατρική. Και η μεν Ιατρική είναι επιστήμη, ενώ η οδοντοϊατρική είναι επιστήμη και τέχνη. Η επιστήμη ανακαλύπτει, η τέχνη κατασκευάζει.

Η οδοντοϊατρική είναι τέχνη αληθής, σεμνή, η οποία δεν εκτίθεται ποσώς εις τας προθήκας των εμπόρων ως εμπόρευμα. Ο Ισπανός οδοντοϊατρός της εποχής μας, Louis Subirana λέγει πολύ δικαίως «Εάν λάβωμεν υπ' όψιν τον αριθμόν των ανθρώπων, των οποίων το στόμα παρουσιάζει ανωμαλίας δυναμένας να μεταβάλλωσι την φυσικήν καλλονήν, και εάν ενθυμηθώμεν, ότι αυτοί οι άνθρωποι γεννώνται και αναπτύσσονται και ότι δια της επισυσσωρεύσεως των ανωμαλιών των δύνανται να σχηματίσωσιν ανωμάλους οργανισμούς, είναι λογικόν να διατεινώμεθα ότι εν πολλοίς η ορθοδοντία (orthodontie) δύναται να συντελέση εις την διάπλασιν μιας φυλής».

Ο οδοντοϊατρός της σήμερον είναι οίος πρέπει να είναι; εις τούτο δεν δύναμαι ν' απαντήσω, διότι ο σκοπός της ιστορίας ταύτης είναι να εξετάσω το παρελθόν και όχι το παρόν. Αι πράξεις των οδοντοϊατρών της εποχής μας ανήκουσιν εις την Ιστορίαν του μέλλοντος η οποία ίσως δια πολλούς θα είναι πολύ αυστηρά.